

- розробка конспектів тренувальних занять у секції чи групі;
- проведення фізкультурно-спортивних заходів, згідно з календарним планом;
- складання «Положення про змагання» ;
- проведення змагань з виду спорту;
- організація суддівства змагань [2; 4].

На заключному етапі узагальнюються результати професійної підготовки студентів, вся звітна документація з практики надається для перевірки методистам та керівнику практики.

1. Заходи щодо збору, обробки та систематизації фактичного та літературного матеріалу, спостереження, вимірювання до випускної кваліфікаційної роботи;

2. Підготовка звітної документації та здавання матеріалів практики.

Список використаних джерел:

1. Арефьев В. Г. Самостійна робота студентів під час педагогічної практики : методичний посібник для студентів факультетів фізичного виховання 4-те вид. перероб. і доп. Київ : Центр учбової літератури, 2015. 120 с.
2. Воловик Н. І. Тренерська практика: методичний посібник для студентів факультетів фізичного виховання та спорту вищих педагогічних навчальних закладів. К. : Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. 42 с.
3. Гаценко В. П. Тренерська практика в вищому навчальному закладі. Черкаси : Вид. від. ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2010. 44 с.
4. Наскрізна програма практики студентів II та IV курсів I рівня освіти факультету фізичного виховання денної форми навчання. Галузь знань 01 Освіта за спеціальністю за спеціальністю 017. Фізична культура і спорт. Полтава. ПНПУ імені В. Г. Короленка. 2018. 16 с.

ПРИНЦИПИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Хоменко П. В., Фастовський О. М.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Питання про збереження здоров'я учнів у школі сьогодні є досить актуальним. Інтенсивність навчальної роботи учнів дуже висока, що є істотним чинником ослаблення здоров'я та зростання кількості різних відхилень у стані організму. Причинами цих відхилень є малорухливий спосіб життя (гіподинамія), накопичення негативних емоцій без фізичної розрядки, внаслідок чого відбуваються психоемоційні зміни: замкнутість, неврівноваженість, надмірна збудливість.

Мета здоров'язберігаючих освітніх технологій – забезпечити школяру можливість збереження здоров'я за період навчання в школі, сформуванню у нього необхідні знання, вміння, навички здорового способу життя, навчити використовувати отримані знання у повсякденному житті. Основний показник, що відрізняє всі здоров'язберігаючі освітні технології – регулярна експрес-діагностика стану учнів та відстеження основних параметрів розвитку організму в динаміці (початок-кінець навчального року), що дозволяє зробити відповідні висновки про стан здоров'я учнів [2; 3].

Мета здоров'язберігаючих освітніх технологій визначають принципи навчання, що відображають нагальні суспільні потреби. Вони виступають в органічній єдності, утворюючи систему, до якої входять загальнометодичні та специфічні принципи, що виражають специфічні закономірності педагогіки оздоровлення.

Загальнометодичні принципи – це основні положення, що визначають зміст, організаційні форми та методи навчального процесу відповідно до загальних цілей здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Систематичний вплив на організм і психіку учнів може бути успішним лише за умови, якщо методика застосування засобів здоров'язберігаючого впливу буде узгоджена із закономірностями цього застосування [1].

Розглянемо принципи здоров'язберігаючих технологій.

Принцип свідомості та активності – націлює формування в учнів глибокого розуміння, сталого інтересу, осмисленого ставлення до пізнавальної діяльності. Підвищення свідомості та активності сприяє застосування педагогом спеціальних методичних прийомів, що вирішують проблеми педагогіки оздоровлення. Усвідомлюючи оздоровчий вплив активної діяльності на організм, дитина вчиться самостійно та творчо вирішувати завдання пізнавального характеру.

Принцип активності – передбачає в учнів високий рівень самостійності, ініціативи та творчості.

Принцип наочності – зобов'язує будувати навчання з максимальним використанням форм, залучення органів чуття людини до процесу пізнання. Принцип наочності сприяє спрямованому впливу функції сенсорних систем, що беруть участь у пізнавальному процесі.

Принцип систематичності та послідовності проявляється у взаємозв'язку знань, умінь, навичок. Регулярність, планованість, безперервність у навчально-виховному процесі протягом усього періоду навчання у загальноосвітній школі забезпечує принцип систематичності. Засвоєння користі здоров'язберігаючих заходів вимагають їх повторюваності.

Принцип повторення умінь і навичок є провідним. Внаслідок багаторазових повторень виробляються динамічні стереотипи. Характер

елементів діяльності може виявлятися у зміні вправ та умов їх виконання, у різноманітності методів та прийомів, різних формах завдань.

Включення варіативних змін до стереотипів передбачає дотримання принципу поступовості. Він передбачає наступність від одного ступеня навчання до іншого.

Принцип доступності та індивідуалізації має свої особливості в оздоровчій спрямованості здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Принцип індивідуалізації закладає основи загальних закономірностей навчання та виховання. Спираючись на індивідуальні особливості, педагог всебічно розвиває дитину, планує та прогнозує її розвиток. З урахуванням рівня індивідуальної підготовленості учня, його рухових здібностей та стану здоров'я намічаються шляхи вдосконалення умінь та навичок, побудови рухового режиму, залучення до різних форм пізнавальної діяльності. Використовуючи природні дані дитини, педагог спрямовує та стабілізує її всебічний розвиток. Призначення принципу доступності та індивідуалізації вбачаємо у виключенні негативних та шкідливих наслідків для організму учнів унаслідок надмірних вимог та завдань [5].

Принцип безперервності висловлює закономірності побудови педагогіки оздоровлення як цілісного процесу. Він тісно пов'язаний із принципом системного чергування навантажень та відпочинку. Поєднання високої активності та відпочинку в різних формах діяльності учнів підвищує їх ефективність, що виражається в динамічності закономірних змін змісту та форми параметрів функціональних навантажень від заняття до заняття, від етапу до етапу.

Упорядкування процесу педагогіки оздоровлення сприяє принципу циклічності. Він полягає в послідовності занять, що повторюється, що покращує підготовленість дитини до кожного наступного етапу навчання.

Формування рухових умінь і навичок, рухові здібності дитини, функціональні можливості організму розвиваються в процесі використання засобів здоров'язберігаючих технологій на основі принципу обліку вікових та індивідуальних особливостей учнів. Найважливіше значення має принцип всебічного та гармонійного розвитку особистості. Він сприяє розвитку психофізичних здібностей, рухових умінь і навичок, що здійснюються в єдності та спрямовані на всебічний – фізичний, інтелектуальний, духовний, моральний та естетичний – розвиток особистості дитини.

Принцип оздоровчого спрямування вирішує завдання зміцнення здоров'я дитини в процесі навчання.

Принцип комплексного міждисциплінарного підходу навчання школярів передбачає тісну взаємодію педагогів і медичних працівників.

Принцип активного навчання полягає у повному використанні активних форм і методів навчання (навчання в парах, групова робота, ігрові технології та ін.).

Принцип зв'язку теорії з практикою закликає наполегливо привчати учнів застосовувати свої знання щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я на практиці, використовуючи навколишню дійсність не лише як джерело знань, а й як місце їх практичного застосування [2; 3].

Отже, у навчальному процесі необхідно орієнтуватися на принципи здоров'язберігаючих технологій, оскільки вони спрямовані на зміцнення фізіологічного та психологічного здоров'я учнів, на розвиток пізнавальної діяльності учнів. Для реалізації цих принципів використовуються засоби, методи та прийоми здоров'язберігаючих технологій.

Список використаних джерел:

1. Кириленко С. Проблеми формування здорового способу життя як пріоритет освіти. *Позакласний час*. 2004. № 21-22. С. 23–26.
2. Кириленко С. Розвиток педагогічних технологій формування культури здоров'я старшокласників. *Рідна шк.* 2003. № 11. С. 50–55.
3. Колонькова О., Литовченко О. Здоров'язберігаючі технології в навчальному закладі. К. : Шкільний світ, 2009. 128 с.
4. Коцепція формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді. *Інформаційний збірник МОН України*. 2007. № 3. С. 4–9.
5. Маковчук В. Комплексний підхід до формування у школярів здорового способу життя. *Здоров'я та фізична культура*. 2007. № 7. С. 3–5.

ВПРОВАДЖЕННЯ ОЗДОРОВЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Цема І. В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: к.п.н., доц. Согоконь О. А.

В умовах інтеграції України та організації навчального процесу за європейським зразком на перше місце виходить необхідність реформування та удосконалення вищої освіти фізкультурного профілю, підвищення рівня якості, трансформація кількісних показників освітніх послуг у якісні, що передбачає перегляд змісту вищої освіти та наповнення його новітнім матеріалом, упровадженням сучасних оздоровчих технологій навчання.